

Karjakoer Moosese elu koos karjaga

Karjakoerad on loodud karja ajama. Paljudel neist, keda peredes peetakse, see võimalus puudub. Mõni õnnelik siiski leidub – Berni alpi karjakoer Men, hüüdnimega Mooses, karjatab Muhu saare lähedal Kõinastu laiul ligi 100-pealist loomakarja.

Mooses on Kõinastul asuvas Rööpli-Jaani talus kasvanud alates 3. elukuust. 8. juunil saab ta 4-aastaseks. Jaan ja Roberta Erelt peavad kari loomi, karjamaa on suur ning Mooses võeti nimelt karjakoera rolli täitma.

Roberta meenutab: “Oli vajadus abilise järele, kes suudaks karja ajada ühelt karjamaalt teisele, nii et keegi maha ei jääks või kuhugi võssa enast ära ei peidaks. Teadsime, et võtame karjakoera, küsimus oli vaid, millise. Vaatasin ka Austraalia karjakoeri,

aga nemad on võõraste inimeste vastu üsna agressiivsed. Järgmine valik oligi bern.”

Peale ilusa välimuse on bernid ka sõbralikud. Alates esimesest hetkest Moosesega tundis Roberta, et tema on nende pere koer. Mooses oli perenaise sõnul väga kontaktne kutsikast peale, mis on töökoera puhul äärmiselt oluline.

Loomakarjaga ei osanud Mooses alguses siiski midagi peale hakata. Ent peres oli ka teine koer Sofi – labradori retriiver, kes nooremale kolleegile asjad selgeks tegi.

Sofi ise on tegelikult hoopis koolitatud jahikoer. Tal on jahipass ja ta on õppinud veel päästekoeraks. Karja ajama hakkas Sofi n-ö loomulikult intelligentsist. “Algul jooksis ta meiega lihtsalt kaasa, kuni ma ühel päeval avastas, et koer on hakanud aru saama, mida me teeme. Ta aitas ajada äärmised loomad, kes maha jäid, karja juurde.”

ROBERTA ERELT

Berni alpi karjakoer Men, hüüdnimega Mooses.

Mooses karjas.